

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ และโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2545 จำนวน 123 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันราชภัฏสงขลา โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 64 คน ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ติดต่อกับฝ่ายทะเบียน สำนักส่งเสริมวิชาการเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ปรากฏว่ามีเพียง 3 กลุ่มเรียนเท่านั้น และมี 2 กลุ่มเรียนที่เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาเดียวกัน และสังกัดคณะเดียวกัน จึงเลือกกลุ่มเรียนเพื่อเป็นการจัดตัวแปรแทรกซ้อนที่อาจส่งผลต่อกลุ่มตัวอย่าง.

2. สุ่มรายชื่อนักศึกษาจากคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (Pretest) เป็น 2 กลุ่ม โดยกำหนดสัดส่วนเท่า ๆ กัน กลุ่มละ 32 คน

3. สุ่มอย่างง่าย เพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยแต่ละกลุ่มมีเงื่อนไขการทดลองดังนี้

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การเรียนแบบปกติ

4. ทดสอบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ดังตารางที่ 2 - 3

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	SD	t
กลุ่มทดลอง	32	166.41	16.52	-1.51
กลุ่มควบคุม	32	167.06	18.08	

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	S^2	F
กลุ่มทดลอง	272.9	1.197
กลุ่มควบคุม	326.89	

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1 แผนการสอนเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลาโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการสอนรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน(ดูตัวอย่างแผนการสอนในภาคผนวกค.) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทดลอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ลักษณะสำคัญและขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือ การใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

1.2 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาการศึกษาด้านปรัชญา วัตถุประสงค์ของรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไป คำอธิบายรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน เพื่อกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้

1.4 กำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

1.5 ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้ศึกษาและวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดขอบเขตสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

1.6 ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้ศึกษาจัดทำเค้าโครงรายวิชาที่สมบูรณ์ซึ่งประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา ผลลัพธ์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา การวัดและการประเมินผล และหนังสืออ่านประกอบ

1.7 ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้จัดทำเอกสารรายละเอียดเนื้อหาวิชาที่สมบูรณ์

1.8 จัดทำแผนการสอน จำนวน 45 คาบ ใช้เวลาสอน 15 สัปดาห์ให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการวิจัยและผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยจัดทำเป็นแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 ชุด ในแต่ละชุดของแผนการสอน จะมีทั้งหมด 11 แผนการสอน ในแต่ละแผนการสอนประกอบด้วย

1.8.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สอนคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นกับนักศึกษา หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละแผน

1.8.2 สาระการเรียนรู้ หมายถึงเนื้อหาความรู้ที่นักศึกษาต้องเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.8.3 กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยเน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ตามแนวทางการพัฒนานักศึกษาให้เห็นคุณค่าในตนเองเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ดังนี้

1.8.3.1 ให้แต่ละคนได้ตระหนักและยอมรับถึงจุดแข็งจุดอ่อนของตน เพื่อจะได้นำจุดด้อยไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในขณะเดียวกันก็เรียนรู้ที่จะพัฒนาจุดแข็งให้เกิดคุณค่าต่อตนเองหรือส่วนรวมมากขึ้น

1.8.3.2 ให้โอกาสทำงานและแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนสามารถทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งจะช่วยให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจในตนเองหรือเห็นคุณค่าในตนเองได้

1.8.3.3 เปิดโอกาสให้แต่ละคนเรียนรู้ถึงความสามารถที่แตกต่างกัน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การยอมรับซึ่งกันและกันได้มากยิ่งขึ้น

1.8.3.4 เปิดโอกาสให้แต่ละคนได้แสดงความรับผิดชอบ และให้ความช่วยเหลือต่อกลุ่มหรือส่วนรวม เพื่อให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าในตนเอง

1.8.3.5 สนับสนุนให้กำลังใจและให้ข้อมูลเชิงบวกแก่กันในการทำกิจกรรม จะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจและเกิดความภาคภูมิใจได้

1.8.3.6 ให้แต่ละคนได้ระลึกถึงสิ่งที่ตนประสบความสำเร็จ เพราะการระลึกถึงงานที่ทำสำเร็จแล้ว จะเป็นการชื่นชมตนเองและให้กำลังใจตนเองได้ดี

1.8.3.7 จัดกิจกรรมที่ให้แต่ละคนยอมรับความล้มเหลวหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ และสามารถเรียนรู้จากความล้มเหลวเพื่อประยุกต์ใช้ให้เกิดความสำเร็จในอนาคตได้

1.8.4. สื่อ-อุปกรณ์ได้แก่ ใบกิจกรรม ใบความรู้ แผ่นใส ชุดอุปกรณ์แบบประเมินตนเอง และแบบทดสอบ ฯลฯ

1.8.5. การประเมินผล เป็นการประเมินผลจากกิจกรรมที่มีความหลากหลายและแบบทดสอบ

1.9. นำแผนการสอนที่จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมในประเด็นของความครอบคลุมของจุดประสงค์การเรียนรู้ การเรียนรู้ ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ การเรียนการสอน การเรียนการสอน และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ โดยพิจารณาตัดสินตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับคือ มีความเหมาะสม ไม่เหมาะสม หรือไม่แน่ใจ แล้วคำนวณใช้สูตรการคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC)

ผลการตรวจสอบแผนการสอนรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการตรวจสอบแผนการสอนรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน

ประเด็นในการตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ค่าIOC
1. ความครอบคลุมของจุดประสงค์ในการเรียนแต่ละแผนการสอน	3	-	-	1
2. ความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้	3	-	-	1
3. ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการสอน	3	-	-	1
4. ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้	3	-	-	1

ค่า IOC รวมที่ได้คือ 1 แสดงว่าแผนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการทดลองได้ ส่วนข้อแนะนำเพิ่มเติมที่ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนะไว้มีดังนี้

แผนการสอนที่ 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อ 2 ปรับด้านภาษาจาก “สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ไปใช้ได้” เปลี่ยนเป็น “สามารถนำความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ไปใช้ได้” (1 ท่าน)

แผนการสอนที่ 4 ให้เพิ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อ 1 ข้อ คือ ข้อ 4 พอใจในสิ่งที่ตนได้รับถ่ายทอดทางพันธุกรรม และพร้อมที่จะพัฒนาศักยภาพของตน (1 ท่าน)

1.10 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.11 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา ที่เรียนวิชาพฤติกรรมกับการพัฒนาตนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง

1.12 ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงในเรื่องของอุปกรณ์บางกิจกรรม เช่น ในใบกิจกรรมที่ 6.3 เปลี่ยนจากการใช้ “ลวด” มาเป็นการใช้ “กระดาษกราฟ” ดังนั้นชื่อกิจกรรมจึงเปลี่ยนเป็น “กราฟชีวิต”

2. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิธ ฉบับโรงเรียน (Coppersmith Self-Esteem Inventory -School Form) ที่แปลเป็นภาษาไทย (อ้างถึงในมนสภรณ์ วิฑูรเมธา, 2543) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพราะเป็นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับธรรมชาติของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา มากกว่าอีก 2 ฉบับ ซึ่งเป็นฉบับสั้นเหมาะกับ ผู้อยู่ในวัยทำงานมากกว่า

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ข้อความทั้งหมด 42 ข้อความ และมีลักษณะเป็นประโยคบอกเล่า บรรยายเกี่ยวกับตนเอง ทั้งด้านบวกและด้านลบ แบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ตั้งแต่น้อยที่สุด น้อย ก่อนข้างน้อย ก่อนข้างมาก มากและมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้านด้วยกัน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงรายละเอียดของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่า ในตนเอง	จำนวน ข้อ	ข้อความด้านบวก		ข้อความด้านลบ	
		ข้อที่	จำนวนข้อ	ข้อที่	จำนวนข้อ
ด้านตนโดยทั่วไป	26	1 4 15 20 28 29 32 34 35	9	3 6 8 9 10 12 14 18 19 22 23 25 26 37 40 41 42	17
ด้านการศึกษา	8	24 27 31	3	2 13 17 33 39	5
ด้านสังคม	8	5 7 11 21 30	5	16 36 38	3
รวมทุกด้าน	42	รวม	17	รวม	25

2.2 วิธีการตอบ ผู้ตอบแบบวัดจะต้องตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องระดับความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีตั้งแต่น้อยที่สุด น้อย ก่อนข้างน้อย ก่อนข้างมาก มาก และมากที่สุด ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของตนมากที่สุด

2.3 เกณฑ์การให้คะแนน เนื่องจากแบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อความที่ บรรยายเกี่ยวกับตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบ มีคำตอบให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกหรือ ความคิดเห็น ของตนว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยประยุกต์ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ของลิเคิร์ท ซึ่งแบ่งเป็น 6 ระดับดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างข้อความด้านบวกกับด้านลบ

ข้อความ	การให้คะแนนระดับความรู้สึก/ความคิดเห็น					
	น้อยที่สุด	น้อย	ก่อนข้างน้อย	ก่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด
ข้อความด้านบวก	1	2	3	4	5	6
ข้อความด้านลบ	6	5	4	3	2	1

การจัดระดับคะแนนจะใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตในการคำนวณดังนี้

$$\text{คะแนนช่วงชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= 6 - 1 \text{ คะแนน} = 0.83 \text{ คะแนน}$$

การแปลผลเพื่อจัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเองให้พิจารณาจากเกณฑ์ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เกณฑ์การจัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

คะแนน	ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง
1.00 - 1.83	ต่ำที่สุด
1.84 - 2.66	ต่ำ
2.67 - 3.50	ค่อนข้างต่ำ
3.51 - 4.33	ค่อนข้างสูง
4.34 - 5.16	สูง
5.17 - 6.00	สูงที่สุด

2.4 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.4.1 ดัดแปลงการตอบของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของคูเปอร์สมิธจากแบบตอบ “ใช่” กับ “ไม่ใช่” เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต โดยแบ่งเป็น 6 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก มาก และมากที่สุด โดยได้แนวคิดจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับอื่น ๆ ที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ต ที่ให้ตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่ามีตั้งแต่ 4-10 ระดับ และแนวคิดของนาตยา วงศ์เหล็กภัย ที่แปลและดัดแปลงแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิธ ฉบับผู้ใหญ่ให้เหมาะสมกับเยาวชนไทย ซึ่งแบ่งไว้เป็น 6 ระดับ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสังเกตถึงพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2.4.2 ดัดแปลงสำนวนภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยเทียบเคียงกับฉบับที่แปลโดยจันทร์ฉาย พิทักษ์ศิริกุล (2532) และฉบับที่แปลโดยสุใจ ตั้งทรงสวัสดิ์ (2532)

2.4.3 ตัดข้อความที่เป็นการตอบไม่ตรงความเป็นจริง ซึ่งมี 8 ข้อออก เพราะเมื่อใช้การตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จึงไม่จำเป็นต้องมีข้อความดังกล่าว

2.4.4 นำแบบวัดที่ดัดแปลงขึ้นกับฉบับแปลเป็นภาษาไทยของคูเปอร์ สมิธให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ข) ตรวจสอบด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของการใช้ภาษา

2.4.5 นำแบบวัดที่ดัดแปลงมาปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4.6 นำแบบวัดที่ดัดแปลงแก้ไขแล้วไปให้นักศึกษาศาสนาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน ลองตอบเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเป็นรายข้อ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและต่ำ จำนวน 42 ข้อ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ข้อที่มีอำนาจจำแนกที่ดี คือ มีค่า t สูงกว่าเกณฑ์ 1.75 จำนวน 40 ข้อ และข้อที่มีค่า t ต่ำกว่าเกณฑ์ 1.75 จำนวน 2 ข้อ คือข้อ 16 และ 33 แต่ขอคงทั้ง 2 ข้อนี้ไว้ เพราะมีความสำคัญต่อความตรงตามโครงสร้าง จึงปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับสำนวนภาษา ก่อนนำไปใช้จริง

2.4.7 หาค่าความตรงตามโครงสร้างของแบบวัดฉบับดัดแปลงกับแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์ สมิธฉบับภาษาไทยด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .86 แสดงว่าแบบวัดทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4.8 หาค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยง .79 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 24 คน

2.4.9 เมื่อเสร็จสิ้นการใช้เครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้หาค่าความคงที่ภายในของแบบวัดโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละด้านกับคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ พบว่า คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไปมีความสัมพันธ์กับด้านการศึกษา ด้านสังคม และรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับด้านสังคม และรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้านของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ด้านตนโดยทั่วไป	ด้านการศึกษา	ด้านสังคม	รวมทุกด้าน
ด้านตนโดยทั่วไป	1.00	.786**	.667**	.979**
ด้านการศึกษา		1.00	.526**	.858**
ด้านสังคม			1.00	.760**
รวมทุกด้าน				1.00

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่เท่าเทียมกัน วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Equivalent Control Group, Pretest – Posttest Design) มีผังการทดลองดังนี้

E - Group	O_{1E}	X_1	O_{2E}
C - Group	O_{1C}	X_2	O_{2C}

X_1 แทนวิธีเรียนแบบร่วมมือ
 X_2 แทนวิธีเรียนแบบปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน ทำการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละครั้ง ครั้งละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 45 คาบ เป็นเวลา 15 สัปดาห์

การดำเนินการทดลอง

เมื่อผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มแล้ว จึงดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลอง
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยทำการสอนสัปดาห์ละครั้ง ๆ ละ 3 คาบต่อกลุ่ม เป็นเวลา 15 สัปดาห์ รวมทำการสอนแต่ละกลุ่ม 45 คาบ โดยกลุ่มทดลองเรียนวันพุธ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนวันพฤหัสบดี แต่เวลาเดียวกันคือ 8.30 – 11.10 น. ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 กำหนดเวลาการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

สัปดาห์ที่	วันที่กลุ่มทดลองเรียน เวลา 8.30-11.10 น.	วันที่กลุ่มควบคุมเรียน เวลา 8.30 – 11.10 น.	หมายเหตุ
1	➤ 30 ต.ค.	➤ 31 ต.ค.	- ให้ทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง
2	➤ 6 พ.ย.	➤ 7 พ.ย.	➤ สำหรับกลุ่มทดลอง นำเอาผลคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองมาจัดเป็นกลุ่ม ๆ
3	13 พ.ย.	14 พ.ย.	เริ่มทดลอง
4	20 พ.ย.	21 พ.ย.	
5	27 พ.ย.	28 พ.ย.	
6	4 ธ.ค.	❖ 5 ธ.ค. (ปิด)	❖ สอนชดเชยในวันที่ 1 ธ.ค. เวลา 13.00 – 15.40 น.
7	11 ธ.ค.	12 ธ.ค.	
8	18 ธ.ค.	19 ธ.ค.	
9	25 ธ.ค.	26 ธ.ค.	
10	-	☼ 2 ธ.ค.	☼ สอบกลางภาค 2 กลุ่ม เวลา 15.00 - 17.00 น.
11	8 ม.ค.	9 ธ.ค.	
12	15 ม.ค.	❖ 16 ม.ค. (ปิด)	❖ สอนชดเชยในวันที่ 21 ม.ค. เวลา 13.00 – 15.40 น.
13	22 ม.ค.	23 ม.ค.	

สัปดาห์ ที่	วันที่กลุ่มทดลองเรียน เวลา 8.30-11.10 น.	วันที่กลุ่มควบคุมเรียน เวลา 8.30 – 11.10 น.	หมายเหตุ
14	29 ม.ค.	30 ม.ค.	
15	5 ก.พ.	6 ก.พ.	
16	12 ก.พ.	13 ก.พ.	

➤ หมายถึง อยู่ในช่วงเตรียมการทดลอง

❖ หมายถึง การจัดเวลานอกตารางเรียน

☒ หมายถึง ไม่มีการเรียนการสอน

2.1 วิธีดำเนินการในกลุ่มทดลอง

2.1.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแนะนำตัวและแนะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ให้นักศึกษาเข้าใจก่อนการทดลอง

2.1.2 การกำหนดกลุ่มนักศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษร A – H แทนชื่อกลุ่มจำนวน 8 กลุ่ม แล้วนำคะแนนที่ได้จากการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองของแต่ละคนมาเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับที่ 1 จะอยู่กลุ่ม A ผู้ที่ได้อันดับที่ 2 จะอยู่กลุ่ม B และเรียงตามลำดับ จนถึงอันดับที่ 8 จะอยู่กลุ่ม H หลังจากนั้นจึงเรียงลำดับจากตัวอักษรตรงข้ามกับ A → H คืออักษร H → A ดังนั้นผู้ที่อยู่ในอันดับที่ 9 จะอยู่กลุ่ม H จนถึงอันดับที่ 16 จะอยู่กลุ่ม A เมื่อครบทุกตัวอักษรแล้วก็เริ่มทำวิธีแบบเดิม จนครบทุกคน นักศึกษาในกลุ่มทดลองที่มีคะแนนอยู่ในลำดับแถวอักษรเหมือนกันจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังที่แสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ลำดับที่ของนักศึกษาที่จัดอยู่ในแต่ละกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม	ลำดับที่ของนักศึกษาจากคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองจากสูงไปต่ำ (ผลคะแนนPretest)			
	A	1	16	17
B	2	15	18	31
C	3	14	19	30
D	4	13	20	29
E	5	12	21	28
F	6	11	22	27
G	7	10	23	26
H	8	9	24	25

2.1.3 ในการทดลองผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอน จำนวน 15 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 150 นาที ดำเนินการสอนตามขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

2.1.3.1. ขั้นเตรียม ผู้สอนให้นักศึกษานั่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ร่วมกับสมาชิกประจำกลุ่ม บางครั้งให้รวมสองกลุ่มย่อยเป็นหนึ่งกลุ่มเพื่อความเหมาะสมในการทำกิจกรรมและทบทวนเรื่องบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละสัปดาห์

2.1.3.2 ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำสาระการเรียนรู้ มอบหมายงาน และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรม

2.1.3.3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้สอนให้นักศึกษาเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยด้วยการอภิปรายหาคำตอบ การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ ภายใต้บรรยากาศที่สนับสนุนให้กำลังใจช่วยเหลือกัน โดยผู้สอนจัดให้มีกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสดึงเอาศักยภาพของตนเองออกมาใช้อย่างเต็มที่ และป้องกันมิให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

2.1.3.4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ผู้สอนตรวจสอบผลงานนักศึกษาทั้งที่เป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลตามลักษณะของกิจกรรม หากพบข้อบกพร่องระหว่างทำกิจกรรม จะให้คำแนะนำแก้ไข นอกจากนี้มีการทดสอบเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้

2.1.3.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันสรุปบทเรียนและข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม ส่วนการประเมินผล ทำการประเมินใน 2 ลักษณะ คือ ถ้าเป็นการงานกลุ่มล้วนๆ ทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน แต่ถ้าเป็นงานกลุ่มที่มีการทำเป็นงานเดี่ยวด้วยหรือเป็นการทดสอบ จะประเมินให้คะแนนทุกคนเป็น 2 ส่วน คือ ครึ่งหนึ่งของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มรวมกับครึ่งหนึ่งของคะแนนที่แต่ละคนทำได้

2.1.4 ในกลุ่มทดลองที่เรียนแบบร่วมมือ มีการกำหนดหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มย่อยเพื่อทำงานกลุ่มร่วมกัน ดังนี้

2.1.4.1 ประธานกลุ่ม มีหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม เป็นผู้จัดดำเนินการให้มีการทำงานเกิดขึ้นในกลุ่ม คอยกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกัน ทำกิจกรรม และแก้ปัญหาเพื่อให้ผลงานบรรลุเป้าหมาย

2.1.4.2 เลขานุการกลุ่ม มีหน้าที่ควบคุมการทำงานให้อยู่ในเวลาที่กำหนด และจดบันทึกคำตอบที่ได้จากการทำกิจกรรมภายในกลุ่ม

2.1.4.3 ผู้ตรวจสอบและนำเสนอ มีหน้าที่ตรวจสอบผลงานหรือคำตอบของกลุ่มอีกครั้ง และเป็นผู้นำเสนอผลงานกลุ่มให้ครูและนักศึกษาทั้งชั้นรับทราบ

2.1.4.4 สวัสดิการกลุ่ม มีหน้าที่รับเอกสาร สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้การทำงานกลุ่ม แล้วจัดเก็บสื่อและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก่อนนำส่งคืน

ตำแหน่งหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนที่ได้รับมอบหมายให้ทำ จะมีการหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันสัปดาห์ละครั้ง เพื่อให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสได้เรียนรู้ และรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ทุกตำแหน่ง

2.2 วิธีดำเนินการในกลุ่มควบคุม

2.2.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแนะนำตัวและแนะนำวิธีการเรียนด้วยการเรียนแบบปกติให้นักเรียนเข้าใจก่อนการทดลอง

2.2.2 ในการทดลองผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้นสำหรับกลุ่มควบคุม โดยให้กลุ่มควบคุมเรียนเป็นรายบุคคลบ้างเป็นกลุ่มบ้าง และถ้าเป็นกลุ่มก็เป็นกลุ่มปกติธรรมดาที่จัดขึ้นด้วยวิธีการแบบต่าง ๆ ดำเนินการสอนรวมจำนวน 15 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 150 นาที

3. เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนดแล้ว จึงให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองอีกครั้ง

รายละเอียดการดำเนินการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 11-12

ตารางที่ 11 รายละเอียดการดำเนินการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประเด็น	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ช่วงเวลาเรียน	วันพุธ เวลา 8:30-11:10น. ตั้งแต่วันที่ 30 ต.ค. 2545 – 12 ก.พ. 2546	วันพฤหัสบดี เวลา 8:30-11:10น. ตั้งแต่วันที่ 31 ต.ค. 2545-12 ก.พ. 2546
เค้าโครงรายวิชา	ใช้เค้าโครงรายวิชาที่ผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชา 2500101 ร่วมกันจัดทำขึ้น	เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง
เนื้อหาสาระ	ใช้เนื้อหาสาระตามเอกสารที่ผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชา 2500101 ร่วมกันจัดทำขึ้น	เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

ประเด็น	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
แผนการสอน	<p>ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว โดยมีเนื้อหาสาระดังนี้</p> <p>สัปดาห์ที่ 1-2 พื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์</p> <p>สัปดาห์ที่ 3 การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์</p> <p>สัปดาห์ที่ 4 ระบบสรีระที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรม</p> <p>สัปดาห์ที่ 5 อิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>สัปดาห์ที่ 6-7 องค์ประกอบของพฤติกรรมมนุษย์</p> <p>สัปดาห์ที่ 8-10 การเข้าใจตนเองและกระบวนการพัฒนาตน สัปดาห์ที่ 11 การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล</p> <p>สัปดาห์ที่ 12 การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>สัปดาห์ที่ 13 การทำงานเป็นทีม</p> <p>สัปดาห์ที่ 14 การจัดการกับความขัดแย้ง</p> <p>สัปดาห์ที่ 15 การมีชีวิตที่เป็นสุข</p>	<p>ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชา 2500101 จัดทำขึ้น โดยใช้เนื้อหาสาระเช่นเดียวกับกลุ่มทดลองทุกคาบ</p>
อาจารย์ผู้สอน	ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตัวเอง	ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตัวเอง
นักศึกษา	มีการแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน แบบถาวรตลอดภาคเรียน โดยทุกคนนั่งเรียนเป็นกลุ่มและหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบกันทุกสัปดาห์	ไม่มีการแบ่งกลุ่มนักศึกษาแบบถาวร หากมีการแบ่งกลุ่มให้แบ่งตามกติกาที่กำหนด

ประเด็น	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
วิธีดำเนินการเรียนการสอน	ดำเนินการสอนโดยเน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม มีการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นการอภิปรายกลุ่ม การเล่นเกม การศึกษากรณีตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การฝึกปฏิบัติ การชมวิดีโอทัศน์ ใช้การบรรยายค่อนข้างน้อยเฉพาะที่จำเป็น และมีการทำกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองที่เขียนรวมอยู่ในแผนการสอนด้วย	ดำเนินการสอนโดยวิธีบรรยายประกอบการใช้อุปกรณ์โสตเป็นหลัก และมีการอภิปรายกลุ่ม การศึกษากรณีตัวอย่าง การชมวิดีโอทัศน์บ้าง นอกจากนี้มีการทำกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้วย
การประเมินผล	การประเมินผล ทำการประเมินใน 2 ลักษณะ คือ 1. งานกลุ่มเล็กๆ ทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน 2. งานกลุ่มที่มีการทำเป็นงานเดี่ยวและการทดสอบ จะประเมินให้คะแนนทุกคนเป็น 2 ส่วน คือ ครึ่งหนึ่งของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มรวมกับครึ่งหนึ่งของคะแนนที่แต่ละคนทำได้	การประเมินผล ทำการประเมินใน 2 ลักษณะ คือ 1. งานกลุ่มเล็กๆ ทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน 2. งานเดี่ยวและการทดสอบ แต่ละคนได้คะแนนเท่าที่ตนทำได้
การวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง	การวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้แบบวัดซึ่งมีการวัด 2 ครั้ง คือก่อนและหลังการทดลอง	เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบวัดชุดเดียวกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบแนวการจัดการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>- ปฐมนิเทศชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและแนะนำรายวิชา วัตถุประสงค์ด้วยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Pre-est)</p> <p>- ผู้สอนให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์และฝึกทักษะให้ข้อมูลย้อนกลับในทางสร้างสรรค์</p> <p>***จัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ คละตามคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองกลุ่มละ 4 คน จำนวน 8 กลุ่ม เพื่อเริ่มใช้เป็นกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือในสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป แล้วเน้นย้ำถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ โดยมีเงื่อนไขว่าทุกสัปดาห์ของการเรียนจะต้องหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่มเดียวกัน คือ ประธาน เลขานุการ สวัสดิการ ผู้ตรวจสอบและนำเสนองาน (ใช้เวลา 2 สัปดาห์แรก)</p>	<p>- ปฐมนิเทศชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและแนะนำรายวิชา วัตถุประสงค์ด้วยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Pre-test)</p> <p>- ผู้สอนให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์</p> <p>ไม่มีการจัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆ เพราะในการเรียน มีกิจกรรมทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและเป็นกลุ่ม หากเป็นกลุ่ม จะใช้วิธีจัดกลุ่มด้วยเทคนิคการจัดกลุ่มแบบต่าง ๆ</p>
<p>- *** ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือ</p> <p>ผู้เรียนนั่งเข้ากลุ่มของตนเองตามที่ผู้สอนจัดไว้ในสัปดาห์ที่ 2 และทุกคนจะหมุนเวียนกันรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม เช่น</p> <p>ประธานกลุ่ม</p> <p>เลขานุการ</p> <p>สวัสดิการ</p> <p>ผู้ตรวจสอบและนำเสนองาน</p>	<p>ลักษณะการเรียนแบบปรกติ</p> <p>ผู้เรียนนั่งเรียนได้ตามอิสระ ยกเว้นเวลาทำกิจกรรมกลุ่ม จะต้องเข้ากลุ่มตามกติกาที่กำหนดในแต่ละครั้ง</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>กิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>ให้ผู้เรียนเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนแทรกไปกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร-โดยทำตามขั้นตอนที่เขียนไว้ในใบกิจกรรม พร้อมรับสื่อ-อุปกรณ์การเรียน</p> <p>ในระหว่างทำกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละคนพยายามสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกและให้ข้อมูลย้อนกลับในทางสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความมั่นใจหรือให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น (ใช้เวลา สัปดาห์ที่ 3 – 16)</p>	<p>กิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>ให้ผู้เรียนเรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติ ซึ่งมีทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนแทรกไปกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร</p> <p>หลังการทำกิจกรรมผู้สอนและหรือเพื่อนๆจะให้ข้อมูลย้อนกลับในทางสร้างสรรค์เพื่อสร้างความมั่นใจหรือให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น (ใช้เวลา สัปดาห์ที่ 3 – 16)</p>
- วัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Post-test)	- วัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Post-test)

***เฉพาะกลุ่มทดลอง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ช่วง ดังนี้

1. เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (Pre - Test)
2. เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง (Post – test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ผลเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบปกติโดยวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test) ด้วยโปรแกรม SPSS
2. วิเคราะห์ผลเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนแต่ละวิธี โดยวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test) ด้วยโปรแกรม SPSS .
3. ประมวลผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความถี่

จากกระบวนการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการสอนและการประเมินคุณภาพของผลการสอน ดังแผนภูมิที่ 2

